

Cătălina PANAITESCU

În căutarea peștilor roșii și a plantelor adevărate

Arăt bine azi? este un spectacol care demonstrează, încă o dată, predilecția tinerei generații de regizori pentru piesa contemporană, ei ocolind, cel puțin pentru moment, textele mari. În cazul Anei Mărgineanu, se remarcă o afinitate față de scriitura lui Durringer, dovadă fiind cele două spectacole montate la „Casandra” și la Grande Maguy, respectiv, *Cronici de toate zilele, cronici de toate nopțile și O problemă*.

Preocupat de teatru și film, Xavier Durringer este în egală măsură autor de piese de teatru și de scenarii, ceea ce conferă concizie cinematografică dramaturgiei sale. Durringer este un observator atent al complexelor lumii contemporane, textele sale reflectând cu fidelitate tarele începutului de mileniu.

Arăt bine azi? propune o temă devenită problemă acută (dacă nu cronică) a vremurilor noastre. Este vorba de falsitatea unei lumi în care imaginea contează cel mai mult. Cele trei personaje – *Gaspar, Sylvie, Pierre* – se află fiecare într-un moment de așteptare și căutare. Dacă primul este îngrijorat de succesul său la femei și încearcă să afle cum le poate cuceri, *Sylvie* și *Pierre* (homosexual travestit) caută cu disperare și egoism o relație prin care se pot împlini. Fericirea este un cuvânt prea mare pentru aceste ființe care încearcă să găsească un mijloc prin care pot atinge o realitate palpabilă, autentică (sugerată în spectacol prin pești roșii și plante adevărate). Interesant este că ei sunt trei tineri infestați de virusul prezentului, al unei vremi în care agresiunea, vulgaritatea și prostul gust sunt la ordinea zilei. Experiențele anterioare, eșecurile suportate îi împiedică să mai accepte superficialitatea, pe care, de altfel, o practică. *Gaspar* înregistrează cu reportofonul sugestii referitoare la cum se cuceresc femeile, *Pierre* este o „femeie” de mii de franci, iar *Sylvie* se vrea „mlădioasă, fermecătoare, senzuală”. Sunt semnalele premergătoare ale unei agonii în care personajele, obsedate de propria imagine, întreabă pe oricine dacă arată bine. Nimeni nu le răspunde, pentru că pe nimeni nu interesează. Este imaginea unei generații care suportă consecințele nefaste ale unui sistem al aparențelor, în care omul se izolează, ajunge la stări depresive și, *in extremis*, la suicid. Cu toate că textul lui Durringer nu recurge la sinucidere, el este de factură tragică, subliniind drama individului însingurat și victimizat – aspect insuficient exploatat de regie, care deseori alunecă înspre obscenitate. Sunt „soluții” care dau vulgaritate imaginii scenice. Trimiterile la sexualitate (prezentată cu obstinație în mai toate producțiile tinerele forțe regizorale) aduc, în spectacol, moda străzii, a tonetelor cu reviste pornografice, care acaparează sau nu atenția trecătorilor. De aceea, montarea gândită de Ana Mărgineanu sugerează tendințele ușuratică ale tânărului situat la cumpăna dintre milenii, dar nu detectează și nu accentuează cauzele determinante (deși textul permite). Este o tatonare a resurselor care nu duce neapărat la adevăr, la pești roșii și la plante mirositoare. Prestația live a Dorinei Crișan Rusu este consonantă cu scena – de menționat însă că intervențiile sale actricești nu se ridică la nivelul profesionalist cu care semnează ilustrația muzicală. Spectacolul se înscrie pe linia impusă de teatru – jazz-café – Green prin faptul că este interactiv, direct și neconformist. De remarcat este consecvența cu

care teatrul își respectă stilul, preferând piesele contemporane și cu deschidere față de public. Poate că aceasta ar fi o cheie spre peștii roșii și plantele adevărate...

Arăt bine azi? de Xavier Durringer. Teatrul „Luni” de la Green Hours, Regia: Ana Mărgineanu. Cu: Ada Simonică. Ioan Andrei Ionescu, Toma Dănilă. Muzică live: Dorina Crișan Rusu.

